หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงแนวคิดในเรื่องความสนใจในอาชีพ แนวคิดในเรื่องการประเมินความสนใจ แนวคิดในเรื่องการตรวจสอบความตรง แนวคิดในเรื่องพัฒนาการของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์ การวิจัยในต่างประเทศและการวิจัยในประเทศ ซึ่งจะได้กล่าวพอสังเขปดังนี้

ความสนใจในอาชีพ

เราอาจกล่าวได้ว่า ความสนใจนั้นเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความสนใจแสดงถึงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ถ้าจะกล่าวให้ง่ายขึ้น ความสนใจก็คือ "การชอบ" ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั่นเอง ดาร์เลย์กับแฮกเนห์ (Darley and Hagenah) กล่าวว่า "ความสนใจที่ประเมินได้และอาชีพที่ประกอบจริง ๆ ย่อมสะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพและเปิดโอกาสให้ความต้องการส่วนบุคคล (Personal needs) และแรงขับ (drives) ต่าง ๆ ได้รับการตอบสนอง"[1]

กินซเบอร์ก[2] (Ginzberg) ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ตั้งทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพว่าเป็นกระบวนการตั้งแต่เกิดจนตาย มิใช่การตัดสินใจเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการตัดสินใจที่สำคัญติดต่อกันไปแต่ละขั้นของกระบวนการในการเลือกอาชีพจะมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการตามวัยของแต่ละบุคคล ซึ่งเวลาเหล่านี้จะไม่หวนย้อนกลับหลังไปอีก ดังนั้น เมื่อตัดสินใจแล้ว จะกลับหลังไม่ได้ การเลือกเป็นกระบวนการที่มุ่งไป

---

[1] John G.Darley and Theda Hagenah, Vocation Interest Measurement: Theory and Practice (Minneapolis: University of Minessota Press, 1955), p. 133.

[2] Eli Ginzberg, The Development of Human Resources (New York: McGraw-Hill Book Company, 1966), pp. 47-57.

สู่เวลาข้างหน้าและจะจบลงด้วยการประนีประนอมระหว่างความสนใจ ความต้องการของตนเองกับความเป็นจริงในโลก

นอกจากนี้ กินซเบอร์ก[1] (Ginzberg) ก็ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของความสนใจในทฤษฎีการเลือกอาชีพของเขาอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพตามทฤษฎีของเขาประการหนึ่งที่ว่า "กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการที่ผสมผสานความต้องการของความต้องการของบุคคลที่จะเลือกอาชีพให้สนองความต้องการ ความสนใจ และความเหมาะสมกับความสามารถของเขาให้มากที่สุดกับการตระหนักถึงโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพนั้น ๆ จริงและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ตำแหน่งงานมีน้อย ไม่มีทุนเรียนเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ สถาบันการศึกษาที่จะฝึกอาชีพรับนักศึกษาได้จำนวนจำกัด"

006001

สำหรับจุดเริ่มต้นความสนใจในอาชีพของแต่ละบุคคลนั้น กินซเบอร์ก[2] (Ginzberg) กล่าวว่า

> เด็กเริ่มมีความสนใจในเรื่องอาชีพเมื่ออายุประมาณ 11 ปี แต่เป็นความคิดอย่างเพ้อฝัน เมื่อเด็กมีอายุ 12 ปี จะมีความสนใจในอาชีพมากขึ้น นอกจากนี้เขายังพบว่าวัยนี้ไม่อาจจะพิจารณาความสามารถของตนว่าเหมาะสมกับอาชีพใด อายุ 13 - 14 ปี เด็กจะรู้จักพิจารณาความสามารถและความเหมาะสมของตนว่าเหมาะสมกับอาชีพใด และเมื่ออายุ 15 - 18 ปี เด็กจะรู้จักพิจารณาเป็นอย่างดีว่าตนควรจะเลือกอาชีพใด

ในปี ค.ศ. 1962 ซูเปอร์[3] (Super) ได้ศึกษาผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่

---

[1] Ibid.

[2] Ibid.

[3] Donald E. Super, "Interest and Vocational Development" cited by G. Frederic Kuder, Kuder General Interest Survey Manual (Chicago: Science Research Associates, 1975), p. 43.

เกี่ยวกับความสนใจ และได้สรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับความสนใจไว้ดังนี้ คือ

1. ความสนใจเป็นตัวกำหนดในการเลือกเรียนและประกอบอาชีพที่สำคัญมากกว่าตัวชี้บอกตัวอื่น ๆ เช่น ความถนัด สถานะทางสังคม นิสัย หรือบุคลิกภาพ

2. ความสนใจอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามและกิจกรรม ส่วนความถนัดเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดระดับความสำเร็จ

3. ความสนใจที่ได้รับจากการตอบแบบสอบนั้นจะมีความมั่นคงมากกว่าและมีอำนาจในการทำนายมากกว่าความสนใจที่ได้จากการบอกเล่า หรือการแสดงออก

4. คะแนนความสนใจในด้านหนึ่ง ๆ จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกความมั่นคงและความสมบูรณ์ในการเรียนหรือฝึกงานในด้านนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า "ความสนใจ" เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเลือกอาชีพ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องพยายามรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะความสนใจของนักเรียน เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพของเขาเอง

การประเมินความสนใจ

เจเกอร์และโฟรลิค[1] (Jager and Froehlich) ได้อธิบายถึงวิธีรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 ประการ ซึ่งอาจกล่าวสั้น ๆ ได้ดังนี้คือ

1. สังเกตความเป็นไปของแต่ละบุคคล
2. ศึกษาความสนใจต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนแสดงออกมา
3. ศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสำรวจความสนใจประเมินโดยตรง

---

[1]Harry A. Jager and Clifford P. Frechlich, "Guidance Tools for Vocational Shop Instructor" Vocational Instructor's Shop Handbook Volume III (Fall, 1947), pp. 12-14.

นอกจากนี้ พาวเวลล์[1] (Powell) ยังได้เสนอแนะวิธีการประเมินความสนใจไว้ดังนี้คือ

1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories) แบบสำรวจนี้มักจะประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในอาชีพต่าง ๆ โดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น

2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Questionaires) โดยให้แต่ละบุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

การประเมินความสนใจด้วยวิธีการใช้แบบสำรวจความสนใจนั้น เกิดขึ้นภายหลังการประเมินในทางจิตวิทยาด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับการประเมินความสนใจนี้ได้มีการวิจัยกันมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ยังผลให้มีการปรับปรุงวิธีการสร้างและตรวจให้คะแนนในระยะต่อมา อันเป็นเหตุให้มีการใช้แบบสำรวจความสนใจอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้แนะแนวมากขึ้น

ในเรื่องของความมั่นคง (Stability) ของการประเมินความสนใจด้วยวิธีต่าง ๆ นั้น ปรากฏผลว่า แบบสำรวจความสนใจจะให้ค่าความมั่นคงมากกว่าวิธีอื่น ๆ ดังเช่นที่ ดาร์เลย์และแฮกเน้ห์[2] (Darley and Hagenah) ลงความเห็นว่า ความสนใจที่ได้จากการสัมภาษณ์หรือการบอกเล่ามีความมั่นคงน้อยกว่าความสนใจที่ได้จากการ

---

[1] Marvin Powell, The Psychology of Adolescense (New York: The Bobbs-Merill Company, 1963), pp. 337-338.

[2] J. G. Darley and Theda Hagenah, "Vocational Interest Measurement" Cited by G. Frederic Kuder, Kuder General Interest Survey Manual (Chicago: Science Research Associates, 1975), p. 1.

ใช้แบบสำรวจ ความสนใจที่ได้จากการบอกนั้นได้มาจากองค์ประกอบอันเป็นสาเหตุที่แตกต่างกันซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับชื่อเสียง ความกดดันทางครอบครัว ระดับความปรารถนา การคิดพิจารณาที่ยังไม่แน่นอน และความคิดที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความสนใจที่ได้จากการบอกมากกว่าความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสำรวจ

นอกจากนี้ คราเวิน[1] (Craven) นันแนลี[2] (Nunnally) และครอนบาค[3] (Cronbach) ก็ได้ให้ข้อสรุปที่สอดคล้องต้องกันว่า ความสนใจที่ได้จากการวัดใช้แบบสำรวจจะมีความมั่นคงกว่าที่ได้จากการสัมภาษณ์หรือการบอกเล่า

แบบสำรวจความสนใจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในต่างประเทศมีอยู่หลายฉบับ เช่น

1. The Strong Vocational Interest Blank สร้างโดย E. K. Strong แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการใช้กับผู้ใหญ่หรือผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะแล้ว แบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับผู้ชายและอีกชุดหนึ่งสำหรับผู้หญิง แบบสำรวจฉบับนี้ใช้สำรวจความสนใจในอาชีพต่าง ๆ ได้มากกว่า 50 ชนิด จัดเป็นกลุ่มไว้ทั้งหมด 11 กลุ่ม ประกอบด้วยข้อคำถาม 400 ข้อ การตอบคำถามในบางกลุ่ม ผู้ตอบเลือกตอบว่า "ชอบ (like)" "เฉย ๆ (indifferent)" หรือ "ไม่ชอบ (dislike)" ส่วนคำถามในบางกลุ่ม ผู้ตอบเขียนแสดงความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับอาชีพ ความ

---

[1]Ethel C. Craven, The Use of Interest Inventorics in Counseling (Chicago: Science Research Associates, 1961).

[2]Jum C. Nunnally, Tests and Measurements (New York: McGraw-Hill Book Company, 1951).

สามารถ และคุณลักษณะของตน แบบสำรวจนี้ไม่จำกัดเวลาทำ

2. The Kuder Preference Record ซึ่งสร้างโดย G. Frederic Kuder แบ่งออกเป็น 3 ชุดคือ Vocational, Occupational และ Personnal แบบสำรวจความสนใจนี้แต่ละข้อประกอบด้วยกิจกรรม 3 ประเภท ผู้ตอบแบบสำรวจนี้จะต้องตอบว่า กิจกรรมใดที่เขาชอบมากที่สุด และชอบน้อยที่สุด ระดับความสนใจประกอบด้วยความสนใจในงานกลางแจ้ง งานจักรกล งานคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานบริการสังคม งานชักชวนโฆษณา งานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี และงานเสมียน แบบสำรวจฉบับนี้แบ่งเป็น 12 ตอน ตอนละ 14 ข้อ รวม 168 ข้อ แบบสำรวจนี้ไม่จำกัดเวลาทำ แต่โดยปกติใช้เวลาในการทำเสร็จประมาณ 45-60 นาที

ความตรงของแบบสอบ

แบบสอบใดก็ตามจะใช้เป็นเครื่องมือวัดอย่างมีประสิทธิภาพได้จะต้องมีลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งคือ ความตรง (Validity) เพราะความตรงของแบบสอบหมายถึง แบบสอบนั้นสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้องตามประสงค์ ความตรงจึงขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัด ซึ่งวัตถุประสงค์ก็อาจแปรผันไปได้หลายอย่าง ความตรงจึงมีหลายชนิด

ความตรงของแบบสอบอาจจำแนกตามลักษณะของการวัดได้ 3 ชนิดคือ[1]

1. ความตรงตามเนื้องเรื่อง (Content Validity)

2. ความตรงตามทฤษฎี (Construct Validity)

3. ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-Related Validity) ซึ่งแบ่งออกเป็นความตรองตามสภาพ (Concurrent Validity) กับความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity)

---

[1]แอน อนาสตาซี, การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, ประชุมสุข อาชวอำรุงและคณะ ผู้แปล, (กรุงเทพ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 99.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์ชุด Kuder General Interest Survey ฉบับภาษาไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2522 ดังนั้น ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความตรงตามสภาพเท่านั้น

ความตรงตามสภาพ[1] (Concurrent Validity) คือ ระดับของคะแนนสอบชุดหนึ่งที่สัมพันธ์กับคะแนนของแบบสอบที่มีอยู่แล้วซึ่งสอบในเวลาเดียวกันหรือสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่มีอยู่แล้วในขณะนั้น โดยปกติการพัฒนาแบบสอบมักจะเป็นไปในรูปที่ว่าแบบสอบนั้นสามารถประเมินในสิ่งเดียวกับแบบสอบอื่น ๆ สามารถประเมินได้โดยแบบสอบใหม่นี้จะมีความง่ายและมีความรวดเร็วกว่าในการทำ ถ้าเป็นไปดังเช่นที่กล่าวนี้ ความตรงตามสภาพของแบบสอบฉบับใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น โดยทั่วไปแล้วก็จะนำมาใช้แทนแบบสอบฉบับอื่น ๆ ได้ เช่น แบบสอบที่ใช้กระดาษและดินสอในการตอบซึ่งสามารถนำมาใช้แทนการทดสอบโดยการปฏิบัติได้หรือเป็นแบบสอบที่สั้นกว่าแต่สามารถประเมินพฤติกรรมได้เช่นเดียวกับแบบสอบที่ยาวกว่าก็น่าจะนำมาใช้มากกว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิจัย

การกำหนดค่าความตรงตามสภาพนั้นสามารถกระทำได้โดยการหาความสัมพันธ์หรือความแตกต่าง (relationship or discrimination)วิธีหาความสัมพันธ์นั้นรวมถึงการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบนั้นและคะแนนจากแบบสอบที่มีอยู่แล้ว หรือเกณฑ์ (เช่น คะแนนเฉลี่ยสะสม) ในกรณีที่กล่าวมาข้างต้นนี้ขั้นตอนในการหาค่าความตรงตามสภาพมีดังนี้คือ

---

[1]Gene V. Glass and Jullian C. Stanley, Statistical Methods in Education and Psychology (New Jersey: Prentice-Hall, 1970), pp. 89-90.

(1) นำแบบสอบฉบับใหม่ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

(2) นำแบบสอบฉบับก่อนที่มีอยู่แล้วในเรื่องเดียวกันมาทดสอบ

(3) นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบทั้งสองนี้มาหาสหสัมพันธ์ ผลที่ได้ออกมานั้นเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความตรง (Validity Coefficient) ซึ่งแสดงค่าความตรงตามสภาพของแบบสอบชุดใหม่ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้มีค่าสูงก็หมายความว่าแบบสอบชุดใหม่มีค่าความตรงตามสภาพที่ดี (Good Concurrent Validity) เช่น สมมติว่า ดร. ก. ได้พัฒนาแบบสอบเชาวน์ปัญญาสำหรับเด็กซึ่งใช้เวลาเพียง 5 นาทีในการสอบ ถ้าคะแนนจากแบบสอบชุดนี้มีค่าสหสัมพันธ์กันสูงกับคะแนนจากแบบสอบเชาวน์ปัญญาของ Wechsler Intelligence Scale ก็หมายความว่า แบบสอบเชาวน์ปัญญาของ ดร. ก.นี้ก็ควรจะใช้ได้ดีกว่าในทุก ๆ สถานการณ์

ลักษณะที่น่าสังเกตเกี่ยวกับความตรงตามสภาพมีอยู่ประการหนึ่งกล่าวคือ ความมุ่งหมายของความตรงตามสภาพนั้นเป็นการนำคะแนนของเครื่องมือมาใช้แทน (substitute) คะแนนที่เป็นเกณฑ์

ส่วนในการกำหนดเกณฑ์นั้น สิ่งที่จะเป็นเกณฑ์จะต้องมีคุณลักษณะที่จะต้องคำนึงถึง 3 ประการ คือ[1]

1. สิ่งที่จะใช้เป็นเกณฑ์นั้นควรจะต้องมีความเกี่ยวข้อง (relevant) กับคุณลักษณะหรือตัวแปรที่สำคัญตามความมุ่งหมายของเรื่องที่จะศึกษา กล่าวคือ อาจจะเป็นเรื่องเดียวกัน หรือมีความสัมพันธ์กันในด้านใดด้านหนึ่ง

2. เครื่องมือที่เป็นเกณฑ์นั้นควรจะมีความเที่ยง (reliability) พอประมาณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้จากเครื่องมือที่เป็นเกณฑ์นี้ควรจะมีค่าตั้งแต่

---

[1]แผนกวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์, เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการสร้างแบบสอบ (กรุงเทพ: 2521), หน้า 1 - 2.

.3 ขึ้นไป[1]

3. เกณฑ์ที่จะวัดจะต้องมีลักษณะอิสระ คือต้องแน่ใจว่าคะแนนที่ได้จากเกณฑ์นั้นมิได้มีอิทธิพลต่อสถานภาพใด ๆ ของเกณฑ์สัมพันธ์ที่ใช้เทียบ

อนึ่ง ในการกำหนดเกณฑ์นี้ ทรอนไดค์ (Thorndike) และฮาเกน (Hagen)[2] ก็ได้ให้ข้อควรระวังไว้ 4 ประการ คือ

1. สอดคล้องกับสิ่งที่วัด (relevant)
2. อิสระจากอคติ (Freedom from bias)
3. มีความเที่ยง (reliability)
4. สะดวกต่อการนำไปใช้ (availability)

การหาค่าความตรงตามสภาพสามารถกระทำได้โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของเครื่องมือที่เป็นเกณฑ์และเครื่องมือที่ใช้เป็นตัวเทียบ โดยทั่วไปมักใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ในการรายงานค่าความตรงประเภทนี้ เรียกว่า สัมประสิทธิ์ของความตรง (Validity Coefficient)

พัฒนาการของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของคูเดอร์

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder General Interest Survey นี้ มีพัฒนาการมาจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ Kuder Preference Record

---

[1] เรื่องเดียวกัน.

[2] Thorndike and Hagen, อ้างถึงใน <u>เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการสร้างแบบสอบ</u> แผนกวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (กรุงเทพ: 2521), หน้า 3.

ชุดต่าง ๆ ซึ่งมีชื่อเรียกว่า Form A, B และ C[1] ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแบบสำรวจความสนใจ Kuder Preference Record Form A, B และ C พอสังเขปดังต่อไปนี้คือ

Form A

แบบสำรวจความสนใจชุดนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 40 หมู่ หมู่ละ 5 ชนิด ผู้ตอบจะต้องจัดกิจกรรมที่ตนชอบภายในแต่ละหมู่เข้าไว้ด้วยกัน จะเห็นได้ว่าแต่ละหมู่นั้นผู้ตอบจะต้องเปรียบเทียบ 10 ครั้ง รวม 40 หมู่จะต้องเปรียบเทียบถึง 400 ครั้งและจะต้องบันทึกผลการเปรียบเทียบของแต่ละคนทั้ง 400 ครั้งนั้นลงในบัตรบันทึก ส่วนการตรวจให้คะแนนแต่ละด้านก็พิจารณาว่าเขาชอบกิจกรรมนั้นมากกว่ากิจกรรมอื่นเท่าใด ถ้าชอบกิจกรรมกลุ่มนั้นมากที่สุดก็เป็นคะแนนกิจกรรมนั้น เช่น ถ้าผู้ตอบแจ้งว่าชอบกิจกรรมทางจักรกลมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบกันก็จะหมายความว่า ผู้ตอบนั้นได้คะแนนทางจักรกลมากที่สุด ส่วนคะแนนด้านอื่นก็กระทำโดยทำนองเดียวกัน แบบสำรวจความสนใจนี้ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นกลุ่มได้ 7 มาตราคือ งานวรรณกรรม (Literary) งานวิทยาศาสตร์ (Scientific) งานศิลปะ (Artistic) งานโฆษณาชักชวน (Persuasive) งานบริการสังคม (Social service)งานดนตรี (Musical) และงานคำนวณ (Computational)

Form B

จากประสบการณ์ที่ได้จากการนำ Form A ไปใช้ในการแนะแนวมาเป็นระยะเวลาหนึ่งนั้น ก็ได้มีผู้เสนอแนะว่าควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมทางจักรกลและทางเสมียนให้มากขึ้น ดังนั้น ใน Form B จึงมีมาตราทางจักรกลและทางเสมียนเพิ่มขึ้นเป็น 9 มาตรา ใน Form B นี้การตอบเปลี่ยนจากการจับคู่เปรียบเทียบในแต่ละข้อคำถาม (items) มาเป็นการเสนอข้อคำถามในรูปของกลุ่มละ 3

---

[1]สวัสดิ์ ประทุมราช, คู่มือแบบสอบ : แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ พ.ศ. 2519, หน้า 41 - 44.

กิจกรรม โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบว่าชอบกิจกรรมใดมากที่สุด และชอบกิจกรรมใดน้อยที่สุด วิธีการเสนอในรูปกลุ่มละ 3 กิจกรรมนี้ทำให้ผู้ตอบเสียเวลาน้อยลง

Form C

เนื่องจากผู้ใช้ Form B ต้องการให้มีการประเมินความสนใจเกี่ยวกับการเกษตรกรรมชาติและกิจกรรมนอกบ้าน ทางผู้สร้างจึงได้พัฒนาแบบสำรวจความสนใจ Kuder, Form B มาเป็น Form C กล่าวคือ มีมาตรางานกลางแจ้งเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงทำให้แบบสำรวจชุดนี้มีทั้งหมด 10 มาตรา คือ งานวรรณกรรม งานวิทยาศาสตร์ งานศิลปะ งานชักชวนโฆษณา งานบริการสังคม งานดนตรี งานคำนวณ งานทางจักรกล งานเสมียน และงานกลางแจ้ง

แบบสำรวจความสนใจของกูเดอร์ Form C นี้ สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ ได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยในปี พ.ศ. 2517 ตลอดจนได้ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมบางประเภทเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทย โดยคงโครงสร้างของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ไว้เช่นเดิมทุกประการ นอกจากนี้ยังได้ทำการหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของคะแนนความสนใจในอาชีพฉบับนี้ของนักเรียนชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 5 อีกด้วย

Form E[1]

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey (Form E) นี้ ปรับปรุงมาจาก Form C สำหรับใช้กับเด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยการพยายามลดระดับความยากของการอ่านในแต่ละข้อคำถามเพื่อที่จะใช้ได้กับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๆ ได้ แบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ประกอบด้วยอาชีพ 10 กลุ่มอาชีพ เช่นเดียวกับแบบสำรวจความสนใจ Form C ทุกประการ

---

[1]Robert F. Stahmann, "Test Review" Journal of Counseling Psychology 18 (February, 1971): 190-191.

คือ งานกลางแจ้ง งานจักรกล งานคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานชักชวนโฆษณา งานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี งานบริการสังคม และงานเสมียน ใน Form E นี้คงโครงสร้างของแบบสอบเช่นเดียวกับ Form C กระดาษคำตอบของแบบสำรวจชุดนี้มี "มาตรตรวจสอบ" (Verification Scale) เพื่อประโยชน์ในการตรวจว่าผู้ตอบแบบสำรวจขาดความระมัดระวัง ขาดความเข้าใจหรือไม่จริงใจในการตอบหรือไม่ จำนวนข้อคำถามมีทั้งหมด 168 ข้อ เช่นเดียวกับ Form C เวลาในการทำไม่จำกัด แต่ส่วนใหญ่จะใช้เวลาประมาณ 45 - 60 นาที

สำหรับ "มาตรตรวจสอบ" นั้น คะแนนจะออกมาในรูปของคะแนนดิบแล้วเราจึงนำมาตีความ ถ้าคะแนนในมาตรตรวจสอบนี้สูงกว่า 15 คะแนน ก็แสดงว่าจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษว่าผู้ตอบแบบสำรวจผู้นั้นตอบแบบสำรวจนี้ในลักษณะต่อไปนี้หรือไม่ 1) ไม่เข้าใจการตอบแบบสำรวจนี้ 2) ขาดความระมัดระวังในการตอบ 3) ตอบแบบสำรวจนี้ด้วยความไม่จริงใจ ซึ่งการทราบเช่นนี้ครูหรือผู้ให้คำปรึกษาจะได้เรียกตัวผู้ตอบแบบสำรวจฉบับนี้มาตอบแบบสำรวจอีกครั้งหนึ่งถ้าคะแนนในมาตรตรวจสอบนี้ได้สูงกว่า 15 คะแนน

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder, Form E นี้ พรรณราย นิ่มขุนทด[1] ได้แปลเรียบเรียงและปรับปรุงเป็นภาษาไทยในปี พ.ศ. 2519 เพื่อเป็นเครื่องมือชุดหนึ่งในการวิจัยระดับปริญญาเอก เรื่อง "Validation and Analysis of a Measure of Career Maturity Among Adolescents in Thailand" แบบสำรวจฉบับภาษาไทยนี้ยังคงโครงสร้างแบบเดิมของภาษาอังกฤษ แต่ดัดแปลงข้อความบางข้อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของไทยและสร้างกระดาษคำตอบแยกออกมาจาก

---

[1]Parnarai Nimkuntod, "Validation and Analysis of a Measure of Career Maturity Among Adolescents in Thailand" (Unpublished Dissertation, Graduate School, University of Colorado, 1977).

แบบสอบอีก 1 ชุดรวมเข้าไว้เป็นชุดเดียวกันทั้งมาตรตรวจสอบและกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกต่อการที่จะตรวจคำตอบได้ในทันทีโดยไม่จำเป็นจะต้องใช้คำเฉลย (key) หลายชุด

ค่าความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity)

ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder, Form E[1] นี้ เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณจากการสอบซ้ำ (test-retest) และวิธีแบ่งครึ่ง (Split half โดยใช้สูตร Kuder Richardson formula 20) โดยการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชาย 287 คนและหญิง 433 คนในเกรด 6 - 8 ส่วนในเกรด 9 - 12 นั้นใช้นักเรียนชาย 471 คน และนักเรียนหญิง 691 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ตอบแบบสำรวจฉบับนี้ 2 ครั้ง ใช้เวลาห่างกัน 6 สัปดาห์

ในเกรด 6 - 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สำหรับเด็กชายจะอยู่ระหว่าง .69 - .87 และสำหรับหญิงจะอยู่ระหว่าง .73 - .85 โดยเฉลี่ยแล้วค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รวมของเด็กชายจะเท่ากับ .77 เด็กหญิงเท่ากับ .78 (ดังแสดงในตารางที่ 1)

ในเกรด 9 - 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สำหรับเด็กชายจะอยู่ระหว่าง .78 - .87 โดยเฉลี่ยเท่ากับ .81 และสำหรับหญิงจะอยู่ระหว่าง .78 - .91 โดยเฉลี่ยเท่ากับ .85 (ดังแสดงในตารางที่ 1)

---

[1]Robert F.Stahmann, Journal of Counseling Psychology , pp. 190--191.

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเที่ยงของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder, Form E โดยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน เกรด 6 - 8 จำนวน 720 คน (ชาย 287 หญิง 433), เกรด 9 - 12 จำนวน 1,162 คน (ชาย 471 หญิง 691)

	เกรด 6 - 8	เฉลี่ย	เกรด 9 - 12	เฉลี่ย
ชาย	.69-.87	.77	.78-.87	.81
หญิง	.73-.85	.78	.78-.91	.85

นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากการหาความมั่นคงภายใน (internal Consistency) โดยใช้สูตร K-R-20 ในเกรด 6 - 8 ใช้เด็กชาย 199 คน และหญิง 200 คน ในเกรด 9 - 12 ใช้เด็กชาย 200 คน และหญิง 200 คน ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .72 - .90 ในเกรด 6 - 8 โดยมีค่ามัธยฐาน (median) เท่ากับ .80 สำหรับเด็กชายและ .83 สำหรับเด็กหญิง ในเกรด 9 - 12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .80 - .92 โดยมีค่ามัธยฐาน (median) .87 สำหรับเด็กชายและ .86 สำหรับเด็กหญิง

ส่วนค่าความตรง (Validity) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder, Form E นี้ Kuder ได้รายงานไว้ในคู่มือ[1] โดยแสดงให้เห็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแต่ละสเกลที่เหมือนกันใน Form C และ Form E โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 เป็นชาย 81 คน หญิง 92 คน ผลแสดงถึงค่าสัมประสิทธิ์

---

[1] G. Frederic Kuder, Kuder General Interest Survey Manual, p. 36.

สหสัมพันธ์ของคะแนนความสนใจทั้ง 2 ชุดอยู่ระหว่าง .69 - .82 สำหรับนักเรียนชาย โดยมีมัธยฐาน (median) = .76 และอยู่ระหว่าง .65 - .86 สำหรับนักเรียนหญิงโดยมีมัธยฐาน (median) = .79

การวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพนั้น มีผู้ศึกษาไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Strong (Strong Vocational Interest Blank) หรือของ Kuder (Kuder Interest Inventories) หรือของ Holland (Vocational Preference Inventory) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยในเรื่องของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม สติปัญญา และความสนใจ โดยการวิจัยเหล่านี้จะใช้เครื่องมือต่าง ๆ มาประกอบการวิจัย เช่น แบบทดสอบเชาวน์ปัญญา แบบสำรวจบุคลิกภาพ แบบสอบถาม แบบทดสอบสัมฤทธิผล แบบทดสอบความถนัด และแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ดังเช่นการวิจัยของแอดกินและคูเดอร์[1] (Adkin and Kuder, 1940) สตรอง[2] (Strong, 1954) แมคแรค[3] (McRac, 1959)

---

[1] D. C. Adkin and G. P. Kuder, The Relation Between Primary Mental Abilities and Activity Preference, Psychometrika, 1940, p. 251-262.

[2] E. K. Strong, Vocational Interest of Men and Women (California: Stanford University Press, 1954), p. 746.

[3] G. G. McRac, "The Relationship of Job Satisfaction and Earlier Measured Interest," Cited by G. Frederic Kuder, Kuder General Interest Survey Manual (Chicago: SRA, Inc., 1975), p. 42.

คุก[1] (Cook, 1967) และมูลเลอร์[2] (Muller, 1970) เป็นต้น

จากการวิจัยที่เกี่ยวกับการสำรวจความสนใจในอาชีพ แสดงให้เห็นว่าชายและหญิงมีความสนใจในอาชีพที่แตกต่างกัน ดังเช่น สตรอง[3] (Strong, 1954) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของความสนใจในอาชีพระหว่างเพศไว้ว่า เพศชายสนใจอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนต์กลไก กิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ การเมือง กฎหมาย ทหาร และอาชีพที่มีลักษณะโลดโผนตื่นเต้น ส่วนเพศหญิงมีความสนใจในงานด้านศิลปะ ดนตรี กิจกรรมทางวรรณคดี บัญชี ครู และด้านสังคมสงเคราะห์

จากผลการวิจัยของ โครเวลล์[4] (Crowell, 1970) ก็แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันเช่นเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนชายสนใจในงานกลางแจ้ง งานทางจักรกล งานด้านคำนวณ หรืองานด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงจะสนใจในงานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี งานบริการสังคมหรืองานเสมียน

---

[1]W. R. Cook, "Factors Associated with the Occupational Choices of Young Men," Dissertation Abstracts (August 1967): 799A.

[2]Wilstach Ilan Muller, "Vocational Maturity of Mexican-American Youth," Dissertation Abstracts (November 1970): 1683-1684A.

[3]E. K. Strong, Vocational Interest of Men and Women, p. 746.

[4]Orville Crowell, "An Analysis of the Relation of Measured Interests of Entering College Freshman to Choice of Occupation Approximately Forty-Four Months Later," Dissertation Abstracts (1970): 2680A.

โรส[1] (Rose, 1971) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสำรวจความสนใจในอาชีพ แล้วได้ผลปรากฏในทำนองเดียวกับสตรอง (Strong, 1954) กล่าวคือ เพศชายและเพศหญิงเลือกอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพนั้น ส่วนใหญ่ผู้สร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพจะเป็นผู้ดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อให้ผลของการวิจัยนั้นมาสนับสนุนแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของเขาว่าสามารถใช้ได้ดีเช่นเดียวกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับอื่น ๆ ที่ถือว่าเป็นมาตรฐาน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับ Kuder General Interest Survey ซึ่งคูเดอร์[2] (Kuder, 1975) ได้ศึกษาไว้โดยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด Kuder Preference Record-Vocational (Form C) เป็นเกณฑ์ในการศึกษาครั้งนี้ โดยศึกษากับนักเรียนระดับ 10 จำนวน 173 คน เป็นนักเรียนชาย 81 คน นักเรียนหญิง 92 คน ผลปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงให้เห็นความตรงตามสภาพ มีค่าเท่ากับ .76 สำหรับนักเรียนชายและมีค่าเท่ากับ .79 สำหรับนักเรียนหญิง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละประเภทอาชีพสำหรับนักเรียนชายอยู่ระหว่าง .69 - .82 ส่วนนักเรียนหญิงอยู่ระหว่าง .65 - .86 ดังตาราง

---

[1] Harriet A. Rose, "Sex and Occupational Choices," Journal of Counseling Psychology (September, 1971): 456-461.

[2] G. Frederic Kuder, Kuder General Interest Survey Manual, p. 36.

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละประเภทอาชีพระหว่างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของ Kuder Form C กับ Kuder Form E โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 (ชาย 81 หญิง 92)

ประเภทอาชีพ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	
	ชาย	หญิง
งานกลางแจ้ง	.82	.77
งานจักรกล	.82	.65
งานคำนวณ	.78	.79
งานวิทยาศาสตร์	.75	.82
งานชักชวนโฆษณา	.71	.79
งานศิลป	.75	.82
งานวรรณกรรม	.75	.77
งานดนตรี	.76	.74
งานบริการสังคม	.77	.86
งานเสมียน	.69	.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิจัยในประเทศ

หลังจากที่ พรรณราย นิ่มขุนทด[1] ได้แปลและเรียบเรียงแบบสำรวจฉบับนี้เป็นภาษาไทย และได้ใช้เป็นเครื่องมือชุดหนึ่งในการวิจัยระดับปริญญาเอกเรื่อง

---

[1] Parnarai Nimkuntod, Ibid.

"Validation and Analysis of a Measure of Career Maturity Among Adolescents in Thailand" แล้ว ในปี พ.ศ. 2521 อัญชลี บุปผาพิบูลย์[1] จึงได้นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้มาใช้ในการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม สติปัญญาและความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" และได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest) ในแต่ละประเภทอาชีพ กล่าวคือ งานกลางแจ้ง งานทางจักรกล งานด้านคำนวณ งานด้านวิทยาศาสตร์ งานชักชวนโฆษณา งานศิลปะ งานวรรณกรรม งานดนตรี งานบริการสังคม และงานเสมียน ได้ค่าความเชื่อมั่นตามลำดับดังนี้คือ .92, .92, .86, .87, .89, .93, .89, .79 และ .88 และผลการวิจัยในด้านการสำรวจความสนใจในอาชีพปรากฏว่า นักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพงานด้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ งานศิลปะ งานกลางแจ้ง งานดนตรี งานทางจักรกล งานด้านคำนวณ งานบริการสังคม และงานวรรณกรรม ความสนใจในอาชีพที่นักเรียนชายสนใจน้อยที่สุดคือ งานเสมียนและงานชักชวนโฆษณา ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพงานกลางแจ้งมากที่สุด รองลงมาได้แก่ งานบริการสังคม งานด้านวิทยาศาสตร์ งานศิลปะ งานดนตรี งานเสมียน งานคำนวณ งานวรรณกรรม งานชักชวนโฆษณา

ส่วนการวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียนไทยนั้น มีผู้ศึกษาไว้มาก แต่ผู้วิจัยขอกล่าวถึงงานวิจัยเพียงบางเรื่อง ดังนี้คือ

---

[1]อัญชลี บุปผาพิบูลย์, เรื่องเดิม, หน้า 30 - 31.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ. 2516 ณรงค์ศักดิ์ คิดโสดา[1] ประจวบ ประภาวงศ์[2] หวัน ประทาน[3] และอำไพ จิตตวัฒน์[4] ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสามัญ" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดตามลำดับดังนี้คือ สกลนคร เชียงใหม่ สงขลา และกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยประการหนึ่งที่สอดคล้องกันคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในงานกลางแจ้ง งานจักรกล งานวิทยาศาสตร์ งานด้านโฆษณาชักชวน และงานคำนวณ งานบริการสังคม งานวรรณกรรม

---

[1]ณรงค์ศักดิ์ คิดโสดา, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสามัญ^ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จังหวัดสกลนคร " ภาควิชาการแนะแนว ประสานมิตร, 2516.

[2]ประจวบ ประภาวงศ์, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสามัญ^ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จังหวัดเชียงใหม่" ภาควิชาการแนะแนว ประสานมิตร, 2516.

[3]หวัน ประทาน, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสามัญ^ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จังหวัดสงขลา" ภาควิชาการแนะแนว ประสานมิตร, 2516.

[4]อำไพ จิตตวัฒน์, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2515 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสามัญ^ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร" ภาควิชาการแนะแนว ประสานมิตร, 2516.

และงานเสมียน โดยเฉพาะนักเรียนชายมีความสนใจในงานกลางแจ้ง งานค้นจักรกล งานวิทยาศาสตร์ งานโฆษณาชักชวนและงานคำนวณมากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในงานบริการสังคม งานวรรณกรรมและงานเสมียนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ

สวัสดิ์ ประทุมราชและคณะ (2519)[1] ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับที่แปลและดัดแปลงมาจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพชุด The Kuder Preference Record-Vocational Form C พบว่า ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มอาชีพงานจักรกล งานคำนวณ งานวิทยาศาสตร์ งานชักชวนโฆษณา งานวรรณกรรม งานบริการสังคม งานเสมียน และงานกลางแจ้ง โดยนักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพงานจักรกล งานวิทยาศาสตร์ งานชักชวนโฆษณา และงานกลางแจ้งมากกว่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนนักเรียนหญิงมีความสนใจในอาชีพ งานคำนวณ งานวรรณกรรม งานบริการสังคม และงานเสมียนมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

---

[1]สวัสดิ์ ประทุมราชและคณะ, คู่มือแบบสอบ แบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ ฉบับ พ.ศ. 2519, หน้า 50.